

ΔΗΜΟΦΩΝ

ΤΕΥΧΟΣ **73** | ΑΠΡΙΛΙΟΣ-ΙΟΥΝΙΟΣ 2015

ΤΗΣ ΕΚΔΟΣΗΣ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ

Σύλλογος Ποιοτικής & Πολιτιστικής
Αναβάθμισης Δυτικής Αττικής
"Ο ΔΗΜΟΦΩΝ"

ΕΚΔΟΤΗΣ

Παναγιώτης Δημητρούλης

(Κιν.: 6977.781.753)

ΥΠΕΥΘΥΝΟΙ ΕΓΓΡΑΦΗΣ ΜΕΛΩΝ/ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

Κοροπούλης Βασίλης

Κοροβέση Ελένη

Παπαϊωάννου Παναγιώτης

ΥΠΕΥΘΥΝΟΙ ΙΣΤΟΣΕΛΙΔΑΣ

Λαϊνάς Παναγιώτης -

Μποχάρτζας Γεώργιος

ΥΠΕΥΘΥΝΗ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ

Κωνσταντίνα Πέππα

Τηλ./Fax: 210.55.58.291

ΠΡΟΕΚΤΥΠΩΣΗ - ΣΕΛΙΔΟΠΟΙΗΣΗ

Μήτσιου - Τσιάμη Κατερίνα

Πτυχ. Τεχνολόγος Γραφικών Τεχνών

Ταχυδρομική Διεύθυνση

28ης Οκτωβρίου 3, 196 00

Μάνδρα Αττικής

Τηλ.: 210.55.56.507

www.dimofon.gr

e-mail: info@dimofon.gr

ΤΡΑΠΕΖΑ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Αριθ. Λογ/σμού

5170039501733

Ετήσια Συνδρομή Μελών

Ιδιώτες: 10 Ευρώ

Οργανισμοί / Εταιρείες: 25 Ευρώ

Παρακαλούμε να στέλνετε το αντίγραφο της κατάθεσης
στο fax του Συλλόγου ή ταχυδρομικώς για ενημέρωση).

Ο "ΔΗΜΟΦΩΝ" ανταλλάσσεται με
όλα τα έντυπα πολιτιστικού περιεχομένου.

Τα επώνυμα άρθρα εκφράζουν τις απόψεις εκείνων που τα υπογράφουν.
Επιτρέπεται η τμηματική ή ολική αναδημοσίευση άρθρων, υπό την
προϋπόθεση ότι θα αναγράφεται η πηγή τους.

Η ύλη για το τεύχος "έκλεισε" στις 30/06/2015

ΤΕΥΧΟΣ **73**
ΑΠΡΙΛΙΟΣ-ΙΟΥΝΙΟΣ 2015

West Coast cycling team

Ποδηλατικός Σύλλογος Μάνδρας

Νικολαΐδου 3 Μάνδρα ΤΚ 19600

e-mail: westcc2014@gmail.com

τηλ: 6986576030

Μετά από τις εκλογές που
πραγματοποιήθηκαν στις 01/06/2015
το νέο Διοικητικό Συμβούλιο του σωματείου μας
συγκροτήθηκε ως εξής:

Πρόεδρος: Σπυρίδων Τζιτζικάκης

Αντιπρόεδρος: Παναγιώτης Δημητρούλης

Γενικός Γραμματέας: Δημήτριος Βεργόπουλος

Ταμίας: Αθανασία Σταύρου

Έφορος: Ιωάννης Καλούδας.

ΤΟ ΤΜΗΜΑ ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΟΥ ΧΟΡΟΥ ΤΟΥ ΔΟΚΑΠ ΜΑΝΔΡΑΣ-ΕΙΔΥΛΛΙΑΣ ΣΤΗΝ ΕΛΕΥΣΙΝΑ

Τ

ην Παρασκευή 24 Απριλίου το Νομικό Πρόσωπο Πολιτισμού της Ελευσίνας διοργάνωσε εκδήλωση παραδοσιακών χορών στην πλατεία του Αγ. Γεωργίου, για τον εορτασμό του πολιούχου του.

Στην εκδήλωση συμμετείχαν τα χορευτικά τμήματα των Δήμων Ελευσίνας, Μάνδρας – Ειδυλλίας, Ασπροπύργου και των συλλόγων παράδοσης Μεγάρων και Νέας Περάμου.

Πλήθος κόσμου απόλαυσε τα παραδοσιακά χορευτικά τμήματα, όπου χόρεψαν και τραγούδησαν χορούς απ' όλα τα μέρη της Ελλάδος. Ο Δήμαρχος Ελευσίνας κος Τσουκαλάς Γεώργιος και η Πρόεδρος του Ν.Π.Δ.Δ. Πολιτισμού κα Βασιλείου Μαρία ευχαρίστησαν την Πρόεδρο του ΔΟΚΑΠΜΕ κα Νερούτσου Λιάσκου Αλεξία για την άψογη παρουσία του τμήματός μας και της παρέδωσαν αναμνηστικό δώρο για την συμμετοχή.

ΠΟΙΗΣΗ

ΓΝΩΣΗ

Δεν έχω τίποτα να πω τίποτα να ιστορήσω
Κι ίσως θά 'ταν καλύτερο να πάψω να μιλώ.
Δεν ξερω λογια όμορφα σε στίχους να χαράζω
Συγγνώμη πάλι σας ζητώ που σας ταλαιπωρώ.

Θά 'θελα να 'μουν αετός λεύτερα να πετάω
Απ' άκρη σ' άκρη τ' ουρανού όλο και πιο ψηλά
Μα είμαι απλός άνθρωπος στα πόδια μου πατάω
Και ταξιδεύω μοναχά με τα φτερά του νου.

Πόσες φορές δεν γύρεψα να λυτρωθώ απ' την θλίψη
Γράφοντας στο λευκό χαρτί τις σκέψεις που πονούν
Πόσες φορές δεν γυρεψα να αντρωθώ με πάλιν
Έναντι στα προσκήματα που με κρατούν παιδί.

Κι ίσως να τα κατάφερα ίσως δεν είμαι ο ίδιος
Που κάποτε περίμενε χωρίς να προσπαθεί
Ίσως την μοίρα νίκησα χωρίς να το γνωρίζω
Απλά και μόνο γράφοντας κάποιον καϋμό παλιό.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Η «Γνώση» είναι ένα ποίημα που θέλει να δηλώσει την αυτογνωσία του ποιήτη σε ορισμένα ζητήματα. Ο ποιητής ξεκινάει το ποίημά του με ένα μελαγχολικό μοτίβο αρνούμενος ουσιαστικά να θεωρήσει τον εαυτό του ποιητή. Έπειτα στην δεύτερη στροφή μας δηλώνει έμμεσα πως θά 'θελε νά 'ναι περήφανος αλλά η πραγματικότητα δεν του το επιτρέπει αυτό. Στην Τρίτη στροφή εναργής είναι η προσπάθεια του ποιητή να απεμπολήσει από πάνω του ορισμένα αρνητικά στοιχεία. Και το ποίημα τελειώνει αισιόδοξα δηλώνοντας πως η πράξη της γραφής είναι και από μόνη της λυτρωτική άσχετα από το αν είναι τέχνη ή όχι. Όσον αφορά τώρα την συνολική δομή του ποιήματος η ουσιαστική έλλειψη ομοιοκαταληξίας και ρυθμού δηλώνει κάποιο χάος στην ψυχή του γράφοντος και θέλει να κάνει πιο εμφανή την άρνησή του να θεωρήσει τον εαυτό του ποιητή. Αυτή είναι και η εναρκτήρια σκέψη από την οποία εμπνεύστηκε το ποίημα ο γράφων.

ΘΕΩΝΑΣ ΧΑΡΑΤΣΗΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ Season 12, Episode 1.

Ηρθε ένας δικαστικός επιμελητής στο σπίτι να μου παραδώσει κάτι χαρτιά. Δεν ξέρω γιατί, αλλά είναι λίγο τρομακτικό να σου ανακοινώνει ο άλλος ότι είναι δικαστικός επιμελητής και να σου δίνει και μια στίβα καρτομάνι. Το πρώτο πράγμα που σκέφτεσαι είναι ότι κάτι έκανες και -το χειρότερο- κάποιος σε είδε να το κάνεις κιόλας.

Μάλλον ψυλλιάστηκε την ανησυχία μου κι ο επιμελητής, διότι ήταν ευγενέστατος και με κοιτούσε με το βλέμμα "πάρε ανάσα, ταλαίπωρε, δεν έχω έρθει για σένα αυτή τη φορά". Τα χαρτιά ήταν για μια υπόθεση της μητέρας μου. Καλούλα η μάνα μου, αλλά κομματάκι αφελής: πήγε προ αμνημονεύτων ετών και έκανε μήνυση στον ΟΓΑ για κάτι λεφτά που της είχε φάει. Πού ακούστηκε να κάνεις μήνυση σε ελληνικό οργανισμό και να περιμένεις να βρεις το δικίο σου σε αυτή τη ζωή;

Άρχισα να διαβάζω τα χαρτιά και βυθίστηκα αμέσως στη μαύρη, καφκική πραγματικότητα που μας περιβάλλει σε αυτή τη χώρα.

- Την μήνυση την είχε κάνει η μητέρα μου το σωτήριον έτος 2003. Ούτε το Lost δεν είχε αρχίσει τότε ακόμα -για τόσο πίσω μιλάμε!
- Η απόφαση βγήκε υπέρ της (θαύμα-θαύμα!). Το 2007, όμως - δηλαδή 4 χρόνια αργότερα.
- Το 2008 (του πήρε ένα χρόνο να καταπιεί την ήττα) ο ΟΓΑ άσκησε έφεση - διότι, προφανώς, τα έχει κάνει μασούρι και θέλει να τα πάρει μαζί του στον τάφο.
- Το 2012 (άλλα 4 χρόνια μετά -τουλάχιστον έχουν μια συνοχή στο Πρωτοδικείο) η έφεση απορρίφθηκε (ξανά θαύμα-θαύμα!) και ο ΟΓΑ πήρε πούλο.
- Φαινομενικά, τουλάχιστον, διότι ο ΟΓΑ επέστρεψε -σαν τους κακούς στα θρίλερ, που δεν έχουν ψόφο. Έτσι, το 2014 (εδώ του πήρε 2 χρόνια να καταπιεί την προηγούμενη ήττα) αποφάσισε να στείλει την υπόθεση και στο Συμβούλιο της Επικρατείας για να ξεκατινιαστούν κι εκεί.
- Τα τελικά χαρτιά μου τα έφερε ο τρομακτικός/ευγενικός επιμελητής σήμερα. Τους πήρε άλλους 9 μήνες αυτό, διότι η σφραγίδα στο Πρωτόκολλο είναι βαριά, μάλλον, και τη χειρίζονται με γερανό. Η υπόθεση θα (ξανα)δικαστεί, θεωρητικά, τον Μάιο του 2015. Λέω "θεωρητικά" διότι ποτέ

δεν ξέρεις αν θα πέσουν σαρανταεφτά αναβολές και απεργίες στο ενδιαμέσο. Συνολικά, λοιπόν, φάγαμε 12 (!) χρόνια για μια απλή υπόθεση (που ακόμη δεν έληξε). Συγκριτικά, η Λάμψη του Φώσκολου κράτησε 14 χρόνια - κι εκεί τα μισά χρόνια τα έφαγαν επαναλαμβάνοντας απλώς τις ίδιες ατάκες! Το σουρεαλιστικό είναι ότι η μάνα μου είχε ξεχάσει τελείως ότι είχε κάνει μήνυση. Λογικό, καθώς κανείς δεν έκανε καν τον κόπο να την ενημερώσει ότι είχε βγει απόφαση υπέρ της -από μένα το έμαθε σήμερα. Εννοείται ότι αν χρωστούσε εκείνη κι έκανε, την επόμενη μέρα της απόφασης θα την είχαν επισκεφθεί οι κλητήρες με το φορτηγάκι μετακόμισης.

Τελικά συμπεράσματα:

- α) Στην Ελλάδα είναι προτιμότερο να χάσεις μια δίκη, παρά να την κερδίσεις.
- β) Πιο εύκολο είναι να περιμένεις να σου κάτσει το Τζόκερ, παρά να πάρεις χρωστούμενα από το κράτος.
- γ) Ο ΟΓΑ είναι πολύ κακιασμένος.

Με το ρυθμό αυτό, η επόμενη απόφαση θα βγει μάλλον γύρω στο 2019. Ο ΟΓΑ θα ξανακάνει έφεση το 2021. Το 2026 θα ξαναπορριφθεί. Το 2030 θα στείλει την υπόθεση και στον Άρειο Πάγο, το Διεθνές Δικαστήριο της Χάγης και το Imperial Court από τον Πόλεμο των Άστρων. Στο τέλος θα του χαρίσουμε απλώς τα λεφτά, γιατί δεν θα έχει μείνει και κανείς από το σόι ζωντανός για να τα πάρει.

<http://peslac.pblogs.gr/2015/03/ellnhikh-dikaio synh-season-12-episode-1.html>

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ ΔΡΩΜΕΝΑ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ ΜΑΣ

Πλημμύρισε ταλέντο η σκηνή του Δημοτικού Θεάτρου «Μελίνα Μερκούρη» στο Δήμο Μάνδρας - Ειδυλλίας από το **θεατρικό τμήμα ανηλίκων του ΔΟΚΑΠ.**

Έκλεψαν την παράσταση οι «μικροί» «**Ορνιθες**» προκαλώντας το ζεστό

χειροκρότημα όλων των παρευρισκομένων και ρα θερμά συγχαρητήρια της Δημάρχου, κ. Γιάννας Κριεκούκη.

Την Παρασκευή 19 Ιουνίου πραγματοποιήθηκε στο Δημοτικό Θέατρο "Μελίνα Μερκούρη" η θεατρική παράσταση "Ορνιθες" του Αριστοφάνη, σε μια εκπληκτική διασκευή για παιδιά από τον Δημήτρη Ποταμίτη. Οι μικροί υποκριτές υπό την θεατρική διδασκαλία του Γιώργου Ματαράγκα εντυπωσίασαν το φιλοθεάμων κοινό με το μπρίο και τη ζωντάνια τους.

Την παράσταση πλαισίωσαν οι "Αθηναίοι": Περικλής Πέππας ως Πισθέταιρος & ο Δούκας Μελέτης ως Ευελπίδης, που απογοητευμένοι από τη ζωή στην πόλη καταφεύγουν στον ουρανό, στη χώρα των πουλιών όπου συναντούν την Σπυριδούλα Κανάκη & την Βίλλυ Πέππα ως Τσαλαπετεινούς, τις Αηδόνες Ιωάννα Δούκα, Μυρτώ Συλεούνη & Εύη Παπανικολάου, και τα Πουλιά Πένυ Βασιλάκου, Ιωάννα Κολιώνη & Βασιλική Μπαρουτιδή, που τους μαθαίνουν πολλά για το νόημα της ζωής...

Την παράσταση παρακολούθησαν η Πρόεδρος του ΔΟΚΑΠ κα Αλεξία Νερούτσου καθώς και ο αντιπρόεδρος κ. Κανάκης Χαράλαμπος.

Η συναρπαστική ιστορία του αυτοκινήτου στο **Δήμο Μάνδρας - Ειδυλλίας.**

Όταν η Τεχνολογία συναντά την Ιστορία, το στυλ συναντά την ταχύτητα και όλα αυτά πάνω σε τέσσερις τροχούς τότε βρισκόμαστε στο Δήμο Μάνδρας – Ειδυλλίας στον **Αγώνα RALLY**

SPRINT. Δυναμικό το παρόν του Συλλόγου Ιδιοκτητών Σπόρ Αυτοκινήτων (Σ.Ι.Σ.Α.) το πρωί της **Κυριακής 21 Ιουνίου 2015** στην **πλατεία του 2ου Δημοτικού Σχολείου.**

Στη θρυλική διαδρομή «ΜΕΛΕΤΑΚΙ» αγωνίστηκαν σε έναν αγώνα Rally Sprint οχήματα που μας κατέπληξαν με την προσωπικότητα και την ιστορία τους. Υπό την Αιγίδα του Δήμου Μάνδρας – Ειδυλλίας πραγματοποιήθηκε ο αγώνας, αφετηρία του οποίου ήταν η Πλατεία Γκλιάτη στην πόλη της Μάνδρας. Μικροί και μεγάλοι και όχι μόνο λάτρεις του αυτοκινήτου παραβρέθηκαν και θαύμασαν τα ιστορικά αυτοκίνητα. Η συνεργασία ήταν άριστη και η μεγάλη συμμετοχή και το ενδιαφέρον του κόσμου έθεσαν τις βάσεις ώστε ο αγώνας να επαναληφθεί και την επόμενη χρονιά.

ΙΣΤΟΡΙΕΣ ΓΙΑ ΖΩΓΡΑΦΙΕΣ (ΜΕΡΟΣ Β΄)

11.

Ένα παιδάκι παίζει μόνο του στον κήπο, επειδή η αδερφή του παίζει μέσα στο σπίτι με τον υπολογιστή της. Είχε βγει κι εκείνη στον κήπο αλλά βαρέθηκε γρήγορα. Όταν παίζει με τον υπολογιστή της δεν βαριέται ποτέ. Παίζει μαγευτική, ένα παιχνίδι που πουλάει παγωτά, ένα παιχνίδι με ταύρο που πρέπει

να τον αποφεύγει για να μην χάσει κι ένα παιχνίδι με ζόμπι που πρέπει να τα σκοτώσει όλα και να φτάσει όσο πιο μακριά μπορεί, για να αγοράσει πράγματα. Προσπαθεί να φτάσει στην τελευταία πίστα. Άμα την περάσει, θα πάει στο δεύτερο κάρτη. Το αγόρι βαριέται κι αυτό στον κήπο, επειδή είναι μόνο του και μπαίνει στο σπίτι, για να βοηθήσει την αδερφή του στο παιχνίδι. Έπαιζε ένα παιχνίδι που ήταν δικό του κι έτσι εκείνος το ήξερε καλύτερα. Στα αδέρφια αρέσει πιο πολύ να παίζουν στον υπολογιστή παρά στον κήπο. Στον υπολογιστή κατεβάζουν πάρα πολλά παιχνίδια κι έτσι όταν βαρεθούν κάποιο, παίζουν άλλο. Στον κήπο παίζουν μόνο κρυφτό, κυνηγητό και γύρω-γύρω όλοι. Έτσι πηγαίνουν για παιχνίδι στον κήπο μόνο όταν ο μπαμπάς κλείσει τον υπολογιστή επειδή έχουν παίξει πολλή ώρα. Η μαμά κι ο μπαμπάς δεν χαίρονται που βλέπουν ότι τα παιδιά τους θέλουν να παίζουν συνέχεια στον υπολογιστή αλλά τα αφήνουν να παίζουν, γιατί θέλουν να είναι χαρούμενα. Κάποτε ένα μπουμπουνιτό έκοψε το ρεύμα και τότε τα παιδιά για πρώτη φορά έπαιξαν επιτραπέζιο. Πέρασαν όμορφα με αυτό το παιχνίδι αλλά μόλις ήρθε το ρεύμα, πήγαν πάλι στον υπολογιστή. Όταν μεγαλώσουν, το κορίτσι θέλει να δουλέψει σε μανικιούρ-πεντικιούρ και το αγόρι θέλει να γίνει αστυνόμος αλλά θα παίζουν παιχνίδια στον υπολογιστή για πάντα.

12. Το κοριτσάκι με την οικογένειά του φτάνουν στο δάσος, για να το εξερευνήσουν. Έχουν μαζί τους ένα κάρτη, που έχει φτιάξει ο μπαμπάς. Το ήξερε αυτό το δάσος από τότε που ήταν στρατιώτης. Είχε ανακαλύψει θησαυρό μέσα στη σπηλιά. Δεν μπορούσε όμως να τον πάρει, επειδή ήταν εμπόδιο οι παγίδες και οι δράκοι της σπηλιάς. Ήταν τεράστιοι δράκοι, με φτερά και κοφτερά δόντια κι έβγαζαν φωτιές από το στόμα τους. Ο μπαμπάς πήρε την οικογένειά του και ήρθαν πάλι τώρα στο δάσος, επειδή πιστεύει ότι οι δράκοι δεν υπάρχουν πια. Περιμένει ότι οι δράκοι θα έχουν πεθάνει, αφού θα τους καταράστηκε η μάγισσα που πριν αυτή η σπηλιά ήταν δική της. Όμως η μάγισσα δεν είχε καταραστεί τους δράκους. Τους είχε υπνωτίσει κι έτσι έκαναν ό, τι ήθελε εκείνη. Όταν φτάνει στο δάσος η οικογένεια, οι δράκοι ευτυχώς κοιμούνται. Η μάγισσα όμως είναι ξύπνια και μαγερεύει ένα μαγικό φίλτρο για τα θύματά της. Όταν βλέπει η μάγισσα την οικογένεια, ξυπνά αμέσως τους δράκους, σκουντώντας τους με τη μαγική σκούπα της. Η μάγισσα υπνωτίζει και την οικογένεια, για να κάνουν ό, τι θέλει αυτή. Να την σερβίρουν, να της κουβαλάνε νερό από τη λίμνη, να μαγερεύουν για τους δράκους. Ο μπαμπάς μια νύχτα που ξυπνάει, παρακολουθεί κρυφά τη μάγισσα που κάνει τα μαγικά της. Έτσι μια φορά παίρνει το μαγικό νερό της μάγισσας και ραντίζει και αυτήν και τους δράκους, που υπνωτίζονται. Τότε ο μπαμπάς βάζει τους δράκους και φορτώνουν ολόκληρο το θησαυρό στο αυτοκίνητο. Ο θησαυρός είναι πολύς. Όταν τον είχε η μάγισσα ήταν λίγος. Ύστερα όμως ανάγκαζε τους

δράκους να της φέρνουν όλο και περισσότερους θησαυρούς από κάστρα βασιλιάδων και πειρατές. Η οικογένεια φεύγει τώρα με το αυτοκίνητο. Σκάβουν στον κήπο μια μεγάλη τρύπα και βάζουν μέσα το θησαυρό, για να τον χρησιμοποιήσουν σε ώρα ανάγκης.

13. Είναι Χειμώνας και στον κήπο έχει πάγο. Κάνει πολύ κρύο αλλά το κοριτσάκι είναι έξω. Έχει φορέσει τα πατίνια του, για να κάνει πατινάζ. Όμως γλιστράει και πέφτει. Ο μπαμπάς που παρακολουθεί από το παράθυρο, πηγαίνει αμέσως το κοριτσάκι στο νοσοκομείο. Ο γιατρός του κάνει μια τεράστια ένεση, γιατί πονάει πολύ το πόδι του κάτω. Πρέπει να μείνει στο νοσοκομείο για να το γιατρέψουν κι έτσι δεν πηγαίνει στο σχολείο. Μια συμμαθήτριά του που έμενε κοντά, έμαθε ότι έχει χτυπήσει στον πάγο και το είπε σε όλη την τάξη. Όταν μετά από μέρες το κοριτσάκι πηγαίνει ξανά στο σχολείο, όλοι οι φίλοι του μαζεύονται γύρω του. Έχουν να του πουν ένα μυστικό, ότι όταν έλειπε από το σχολείο πήγε μια νεράιδα πετώντας. Την είδαν μόνο τα παιδιά, όχι η κυρία τους. Η νεράιδα τους είπε ότι το κοριτσάκι πήγαινε καλύτερα και να μην ανησυχούν. Το κοριτσάκι είχε δει κι αυτό τη νεράιδα, γιατί εκείνη είχε περάσει πρώτα από το νοσοκομείο. Μόλις το κοριτσάκι την είδε, φώναξε στο μπαμπά του που ήταν μαζί του: «Μπαμπά κοίτα μια νεράιδα με φτερά!». Ο μπαμπάς όμως δεν την έβλεπε, επειδή η νεράιδα δεν του φανερώθηκε, έμεινε αόρατη. Αν την έβλεπαν οι μεγάλοι, θα το μάθαινε όλος ο κόσμος. Οι νεράιδες δεν θέλουν οι μεγάλοι να ξέρουν ότι υπάρχουν, επειδή κάποιοι άνθρωποι είναι κακοί και τους φοβούνται. Αν μια νεράιδα πάθει κακό, θα χάσουν όλες οι νεράιδες τις δυνάμεις τους κι η γη θα καταστραφεί.

14. Ένα βράδυ του Χειμώνα που κάνει κρύο, στο σπίτι έχουν ανάψει το τζάκι. Τα δύο παιδιά αρχίζουν να βήχουν. Ο μπαμπάς παίρνει από το κινητό του τηλέφωνο το γιατρό. Βάζουν τα δύο παιδιά στα κρεβάτια τους και τον περιμένουν. Ο γιατρός εξετάζει

τα παιδιά και γράφει τη συνταγή για τα φάρμακα. Ο μπαμπάς βγαίνει για να πάει με το αυτοκίνητο στο φαρμακείο. Τότε όμως πηγαίνουν κοντά του πέντε άνθρωποι με ασπρόμαυρες μάσκες και τον δένουν στον κήπο. Θέλουν να πάρουν το έπαθλό του. Ο μπαμπάς είναι αθλητής. Είχε κερδίσει ένα χρυσό κύπελλο, που γυάλιζε. Αυτοί που τον έδεσαν, μπαίνουν στο σπίτι και παίρνουν το κύπελλο, για να το πάνε στην κρυψώνα τους. Η μαμά μαγείρευε σούπα και όπως τους είδε ξαφνικά, δεν κουνήθηκε καθόλου από το φόβο της. Τα δυο παιδιά είχαν αποκοιμηθεί. Μόλις οι κλέφτες φεύγουν, η μαμά βγαίνει στον κήπο. Λύνει το μπαμπά, για να πάει στο φαρμακείο. Μια μέρα φτάνει στο σπίτι ένα κουτί που έχει μέσα το κύπελλο, με ένα σημείωμα που έγραφε «Συγγνώμη». Ένας σοφός γέροντας είχε δει τους κλέφτες και τους ακολούθησε μέχρι το κρησφύγετό τους. Τους μίλησε και του υποσχέθηκαν ότι θα γυρίσουν το τρόπαιο πίσω.

15. Τα παιδιά είναι ντυμένα χελωνονιντζάκια, επειδή είναι Απόκριες. Ο καιρός είναι καλός κι έτσι έχουν βγει και παίζουν στην αυλή τους. Ο μπαμπάς τους έχει ντυθεί αρουραίος, επειδή κάνει το δάσκαλο που τα μαθαίνει πολεμικές τέχνες. Η μαμά ετοιμάζει τα φαγητά, φασολάδα, ψαράκια και πατάτες. Όπως παίζει ο μπαμπάς, γλιστράει στο νερό που έχει μείνει στην αυλή από το προηγούμενο βράδυ που έχει βρέξει. Πέφτει και κάνει στο κεφάλι του ένα τεράστιο καρούμπαλο. Η μαμά του βάζει πάνω παγάκια. Επειδή ο μπαμπάς δεν μπορεί να παίξει άλλο, φοράει η μαμά τη στολή του και παίζει με τα παιδιά. Την τελευταία στιγμή θυμάται η μαμά να σβήσει το φαγητό πριν καεί. Αυτές τις Απόκριες τα παιδιά διασκεδάζουν πάρα πολύ. Όχι όμως και ο μπαμπάς με το καρούμπαλο. Μέχρι αυτό να φύγει, δεν βγαίνει από το σπίτι. Για ψώνια πηγαίνει η μαμά. Ο μπαμπάς δεν πηγαίνει ούτε στο κολυμβητήριο που δουλεύει, για να μην τον κοροϊδέψουν οι φίλοι του. Θα περάσει πολύς καιρός, για να ξεκάσει την περιπέτειά του. Τις επόμενες Απόκριες σκέφτεται να ντυθεί μίνιον.

16. Στο νησί βρίσκεται ένα σπίτι με τον κήπο του. Εκεί μένει ο ψαράς που κυνηγάει τ' άγρια ζώα της θάλασσας, με τη γυναίκα και τα δύο παιδιά τους. Τώρα ο ψαράς ψήνει στη φωτιά ένα μεγάλο καλαμάρι που έχει πιάσει. Επειδή μια φορά που έψηνε η μαμά κάηκαν τα δάκτυλά της, τα ψήνει πα όλα μόνο ο μπαμπάς. Τα δύο παιδιά παίζουν στο δωμάτιό τους με τα ηλεκτρονικά και τα αυτοκινητάκια τους μέχρι να ετοιμαστεί το φαγητό. Ο μπαμπάς πεινάει πιο πολύ απ' όλους γιατί δεν έχει φάει τίποτα όλη μέρα. Μετά το φαγητό οι γονείς πέφτουν να κοιμηθούν. Τότε το κοριτσάκι έχει μια ιδέα. Να μασκαρευτούν για να τρομάξουν το μπαμπά και τη μαμά. Το κοριτσάκι φοράει το φουστάνι της μαμάς, τα τακούνια της, βάζει κραγιόν, μάσκα, βάφει τα μάγουλα και τα μάτια του. Το αγόρι φοράει την

αποκριάτικη στολή ζόμπι που έχει. Ξυπνάνε τους γονείς τους κι αυτοί τους λένε: «μας τρομάξατε καλέ!». Ύστερα τα παιδιά ανεβαίνουν με το ασανσέρ στο σπίτι της γιαγιάς και του παππού, που είναι στον πάνω όροφο. Μπαίνουν μέσα σιγά-σιγά, φωνάζουν μπαμ και τους τρομάζουν. Ύστερα το κοριτσάκι παίρνει τηλέφωνο τους φίλους τους από το σχολείο, για να τους προσκαλέσουν σε μασκέ πάρτι. Μόλις φτάνουν οι φίλοι τους, βγαίνουν στον κήπο για να παίξουν κυνηγητό και κρυφτό. Στις εννέα όλοι πηγαίνουν για ύπνο, επειδή είναι πολύ κουρασμένοι. Την άλλη μέρα δεν έχουν σχολείο αλλά το αγόρι έχει χορευτικό και το κοριτσάκι μπαλέτο. Κι ύστερα έχουν να πάνε και οι δύο στο κολυμβητήριο.

17. Μια οικογένεια βρίσκει πεσμένο κάτω ένα χάρτη της πόλης. Έδειχνε το δρόμο για το θησαυρό. Τον ακολουθούν και φτάνουν στο σημείο που βρίσκεται. Είναι στο διαμέρισμα μιας πολυκατοικίας. Ένας φίλος του μπαμπά αγοράζει το διαμέρισμα για να μπορέσουν να μπουν μέσα να ψάξουν. Ψάχνει όλη η οικογένεια και το αγόρι βρίσκει τα νομίσματα. Όμως είναι σοκολατένια και όχι πραγματικός θησαυρός. Τα παιδιά νιώθουν πολύ όμορφα που ο θησαυρός είναι σοκολατένιος, οι γονείς τους όμως όχι που έκαναν τζάμπα κόπο για κάτι σοκολατάκια. Τρώνε σοκολατένια νομίσματα κάθε μέρα και σε δύο μήνες τα έχουν τελειώσει όλα. Από τη στιγμή που πήραν το χάρτη, τους παρακολουθεί ένας πειρατής. Είναι μασκάρας και όχι αληθινός. Αυτός έχει κρύψει τα σοκολατένια νομίσματα, αυτός έχει φτιάξει το χάρτη. Τα κάνει αυτά, γιατί του αρέσει να κοροϊδεύει τους ανθρώπους και να γελάει. Το έχει κάνει πολλές φορές

και πάντα ξεγελάει τους άλλους. Μέχρι που την τελευταία φορά τον καταλαβαίνουν και του καλάνε τα σχέδια. Εκείνη τη φορά μπαίνει σε ένα δωμάτιο για να κρύψει εκεί το χάρτη για έναν ακόμη ψεύτικο θησαυρό. Τότε έρχεται εντελώς ξαφνικά από την κουζίνα στο δωμάτιο το κορίτσι που μένει εκεί. Ο πειρατής μόλις την είδε, την αγάπησε αμέσως. Για να μην τρομάξει μαζί του, της είπε ότι όλα τα κάνει για να διασκεδάσει. Το κορίτσι του λέει να ζητήσει συγγνώμη από όλους τους ανθρώπους που έχει ξεγελάσει.

18. Ένας πειρατής βρίσκει στη θάλασσα μέσα σ' ένα γυάλινο μπουκάλι το χάρτη που δείχνει το δρόμο για το θησαυρό. Φτάνει στο νησί με το θησαυρό, ακολουθεί το χάρτη και βρίσκει αυτό το μέρος. Σκάβει με τους υπηρέτες του πολύ βαθιά στη γη και ανεβάζουν το θησαυρό πάνω, για να τον κουβαλήσουν στο καράβι. Όμως έχει φυσήσει αέρας που πήρε το χάρτη και τον έριξε στη θάλασσα. Εκεί μαλάκωνε και μαλάκωνε μέχρι που έγινε κομματάκια. Έτσι ο πειρατής και οι υπηρέτες του ψάχνουν συνέχεια να βρουν το δρόμο του γυρισμού αλλά δεν μπορούν. Έχουν μυρίσει αυτό το λουλούδι, που όποιος το μυρίζει, ξεχνάει. Κι όποιον δρόμο και να πάρουν, έχει πέσει τόσο ομίχλη, που δεν μπορούν να δουν το καράβι. Τον καιρό που μένουν στο νησί τρώνε μάνγκο κι απ' όλο το θησαυρό μπορούν να χρησιμοποιήσουν μόνο ένα χρυσό πιάτο κι ένα χρυσό ποτήρι. Μετά από μέρες που ο καιρός καθαρίζει, ψάχνουν γύρω-γύρω μέχρι που βρίσκουν το καράβι τους.

19. Ένα πεύκο βρίσκεται στον κήπο του σπιτιού που μένει μια οικογένεια με ένα κοριτσάκι και ένα αγοράκι. Βρίσκεται εκεί τριάντα χρόνια. Τα δυο παιδιά βγαίνουν στον κήπο για να παίξουν με τη μπάλα τους, κρυφτό ή κυνηγητό. Τα παλιότερα χρόνια τα παιδιά του σπιτιού έκαναν γύρω-γύρω όλοι στο πεύκο και το αγκάλιαζαν. Τώρα όμως αγαπούν πιο πολύ το ψηλό λουλούδι που είναι δίπλα του. Είναι πορτοκαλί κι έχει δυνατό άρωμα. Το έχει φυτέψει ο μπαμπάς. Ο μπαμπάς κατάλαβε ότι από τότε που φύτεψε το λουλούδι τα παιδιά του δεν αγαπάνε πια το πεύκο, γιατί οι γονείς όλα τα καταλαβαίνουν. Έτσι παίρνει το αλυσο-πρίονο για να κόψει το πεύκο. Τα παιδιά όμως δεν τον αφήνουν, του φωνάζουν «μην το κόψεις». Τότε καταλαβαίνουν πόσο το αγαπάνε. Το πεύκο είναι τώρα ευχαριστημένο, γιατί τα παιδιά το παίζουν και πάλι.

Χωρίζονται σε ομάδες και παίζουν λουλουδοπεύκο. Τρέχουν μέχρι το σπίτι κι ύστερα γυρίζουν πίσω, το κοριτσάκι στο λουλούδι και το αγοράκι στο πεύκο. Μια μέρα ρίχνει χιόνι και το λουλούδι πέφτει. Τώρα τα παιδιά έχουν μόνο το πεύκο για να παίζουν. Αλλά το πεύκο θέλει να φυτρώσει ξανά το λουλούδι, γιατί αυτό θέλουν και τα παιδιά. Να παίζουν και με τα δύο.

20. Ένα αγοράκι παίρνει το δρόμο που πηγαίνει στο ουράνιο τόξο. Το δρόμο αυτό του τον έχει δείξει η μαμά του. Θέλει να φτάσει στο ουράνιο τόξο, για να δει από κοντά τα χρώματά του και να τα μετρήσει, επειδή από μακριά φαίνονται θολά. Έτσι θα το ζωγραφίσει ωραία και θα δείξει τη ζωγραφιά του στη μαμά, στο μπαμπά και στην αδερφή του. Ο δρόμος για το ουράνιο τόξο είναι μικρός. Έχει λουλούδια, πεταλούδες, πασχαλίτσες, μέλισσες, γάτες, κουταβάκια και λαγουδάκια. Μόλις το αγόρι φτάνει στο ουράνιο τόξο, σκαρφαλώνει πάνω του και κάνει τσουλήθρα. Του βάζει κι ένα σκοινί, για να κάνει κούνια. Αφού παίζει για τέσσερις-πέντε ώρες, μετράει τα χρώματα και τα βρίσκει εφτά. Γυρίζει πίσω για να πει στους φίλους του και στην αδερφή του ότι το ουράνιο τόξο είναι πάντα εκεί και τους περιμένει. Έτσι την άλλη μέρα όταν τελειώνει το μασκέ πάρτι στο σχολείο, όλα τα παιδιά μαζί πάνε μασκαρεμένα να παίξουν με το ουράνιο τόξο. Κάνουν τσουλήθρα και κούνια, μονόζυγο και τραμπολίνο. Είναι τόσο όμορφα, που θα πηγαίνουν κάθε μέρα μετά τα μαθήματά τους κι έτσι το ουράνιο τόξο δεν θα είναι πια μόνο του.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

α) Όλα τα παιδιά επιδιώκουν ή ακριβέστερα διεκδικούν τη συμμετοχή τους στην ομαδική αφήγηση.

β) Η χαρά, η απόλαυση, ο ενθουσιασμός του νηπίου που ακούει τους συμμαθητές του να μετατρέπουν τη ζωγραφιά του σε ιστορία, είναι εμφανέστατα.

γ) Η παρουσία του δημιουργού της ζωγραφιάς επαυξάνει τη διάθεση του συνόλου των μαθητών για συμμετοχή στην ομαδική αφήγηση. Ο συγκεκριμένος μαθητής αναδεικνύεται στον πλέον σημαντικό ακροατή. Με άλλα λόγια ο συμμαθητής τόσο μέσα από τη ζωγραφιά του όσο και με τη φυσική του παρουσία συμβάλλει καθοριστικά στη διαδικασία της λεκτικής ανάπτυξης των νηπίων. Φροντίζουμε κατά συνέπεια να είναι οπωσδήποτε παρών ο μαθητής την ημέρα εκείνη που για τη ζωγραφιά του εκτυλίσσεται η ομαδική αφήγηση.

δ) Η συνεργασία κατά την αφήγηση είναι εξαιρετικά αναπτυγμένη. Ο κάθε συμμετέχων λαμβάνει υπόψη του τα στοιχεία που έχουν παραθέσει οι προηγούμενοι, τα αξιοποιεί και τα επεκτείνει.

ε) Οι διαφορετικές απόψεις για τα πρόσωπα και για την εξέλιξη της δράσης τίθενται σε ψηφοφορία και καταγράφεται στο κείμενο εκείνη την οποία επιλέγουν τα περισσότερα νήπια. Το αποτέλεσμα της ψηφοφορίας γίνεται πάντα σεβαστό από όλους και η αφήγηση προχωρά με βάση αυτό.

στ) Εκείνο που επηρεάζει τις αφηγήσεις των νηπίων είναι πρωτίστως τα αναγνώσματα που αγαπούν, ανεξάρτητα από τη θεματολογία τους, καθώς και οι προσφιλείς τους ήρωες, κυρίως ξωτικά, νεράιδες και καθετί σχετικό με το μαγικό στοιχείο.

ζ) Στα παιδικά αφηγήματα περιλαμβάνονται επίσης συχνότατα καθημερινές συνήθειες των νηπίων και περιστατικά της οικογενειακής και της σχολικής τους ζωής.

η) Ο σημαντικότερος παράγοντας που καθορίζει την αφηγηματική έκβαση είναι η επικαιρότητα, ιδιαίτερα όταν πρόκειται για προσφιλείς στα παιδιά ημέρες, όπως η Πρωτοχρονιά και οι Απόκριες.

θ) Τα λογοτεχνικά έργα με τα οποία τα νήπια ήρθαν σε επαφή στο πλαίσιο του προγράμματος δανεισμού με τίτλο «Βιβλία με ρόδες», αν και αναφέρονταν σε κήπους, δεν εντοπίσαμε να επέδρασαν στις αφηγήσεις των νηπίων.

ΕΛΕΝΗ Α. ΗΛΙΑ